

bidrag bliver slået sammen, men til gengæld bliver skatteprocenterne ændret. Hver gang har man et fælles referencegrundlag, nemlig en opslagsstavle med en skatteminister øverst på hadelisten.

Hvis det her forslag bliver gennemført, som forslaget intention er, så vil skatteministeren selvfølgelig opnå den fordel, at han ikke længe hænger på de mange medarbejders og ledelsers hadeliste. Til gengæld vil det være sådan, at antallet af medarbejdere i Told og Skat vil stige ganske betydeligt. For der er ingen tvivl om, at mange af de administrative belastninger, som i dag finder sted ude i virksomhederne, vil blive flyttet til Told og Skat.

For den danske lønmodtagerstab er jo ikke homogen og bliver det heller ikke, måske snarere tværtimod er vi på vej mod, at folk bliver endnu mere dynamiske, endnu mere løst tilknyttet virksomheder, og for de mange folk, der har et løst tilknytningsforhold, bliver det her besværligt.

Hvis man er månedslønnet med en fast funktionærløn, så er det nemt at regne ud, så vil det være nemt at finde denne her procent. Men for de mange, der f.eks. er 14-dages lønnede, der har gode akkorder i den ene uge, dårlige akkorder i den anden uge, der har vejrligsbetaling, som er på supplerende dagpenge, som er ansat på vikarlignende vilkår, ja, der kan vi godt forestille os, at det her giver anledning til en masse problemer, men derfor skal vi jo ikke give op.

Målet må være, som jeg har kunnet forstå på stort set alle andre ordførere, at det, vi bruger det her forslag til, er at kigge meget grundigt på den måde, skattemyndighedernes administration er indrettet. Al den hjælp, vi kan få fra Internettet og moderne IT, hvor computerne gør arbejdet for os, skal vi benytte os af. Og derfor støtter vi intentionerne i forslaget, nemlig intentionerne om, at vi går med tættekam igennem den lønadministration, som virksomhederne i dag har, og finder alle metoder til at gøre det nemmere.

Men før vi skal frem til at stemme om det her forslag, har vi brug for gennem udvalgsarbejdet at få klarlagt, i hvilket omfang det her forslag udløser ansættelser af tusinder af nye medarbejdere i Told og Skat, for vi skal huske på, at deres skrivebord, deres løn og deres ansættelse kræver ekstra bevillinger. De ekstra bevillinger betyder, at lønmodtagere og virksomheder kommer til at betale noget mere i skat, og det

forestiller jeg mig ikke er hverken hr. Svend Erik Hovmands eller fru Pernille Sams' intention. Derfor må vi bruge udvalgsarbejdet til at finde ud af præcis, hvad det her vil betyde i praksis: Kan man gøre det for nogle medarbejdergrupper og ikke for alle, sådan at man tager de fastansatte, funktionærer på månedsløn, men måske overlader de timelønnede eller de 14-dageslønnede til en fortsat administration hos virksomhederne?

Alt det vil vi gerne se på, men vores overordnede holdning til det er, at vi er positive over for at få gjort noget ved det, for vi skal have gjort noget ved det, ellers så uddør de små selvstændige erhvervsdrivende i Danmark.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er et helt fint forslag det her, og jeg kan tilslutte mig det, og det er da meget positivt også at høre skatteministerens positive modtagelse og igangsætning af udvalgsarbejdet – også så hurtigt, som det lyder til at det kan gå; det er jeg faktisk overrasket over. Ikke på grund af, at ministerens gode vilje overrasker mig, men fordi jeg tror, det er utrolig kompliceret. Skatteministeren lægger jo heller ikke skjul på, at det er mere kompliceret end som så det her. Men det er et udmærket forslag, som vi synes fortjener at der bliver arbejdet videre med.

Men så vil jeg nok dryppe lidt malurt i bægeret: Jeg tror ikke, det redder mange selvstændige erhvervsdrivende, helt ærligt. Det er ikke de administrative rutiner, der er bøvlet. Det bøvlede er jo alle de andre regler og alt det andet hurlumhej: når en medarbejder så bliver gravid eller syg, eller når man skal have én med tilskud til, eller når der er noget andet i vejen. Og til det dér almindelige piberi over regelforenkling: Jeg må indrømme, jeg kan ikke rigtig tilslutte mig det, for vi vil ikke have regelforenkling, i hvert fald ikke når der er en eller anden ting, der rammer os selv, så vil vi have en undtagelse, det er helt sikkert.

Så jeg kan ikke rigtig tilslutte mig det, og alle de komplicerede regler er jo et udspring af et udviklet samfund, hvor vi også vil have millimeterretfærdighed.

Derfor kan jeg heller ikke bruge hr. Frank Aaens indvending til noget, undskyld! For det er jo noget anderledes at lave en forenkling på en administrativ rutine end i et spørgsmål om, at det er en ansøgning om en offentlig ydelse, hvor vi jo nok ved, at menneskenes børn ikke er helt, som de skal være, uanset hvor de nu hører